

בַּרְאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְזָשָׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וּרְוַח
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי אוֹר וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרָּא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל
בֵּין מַיִם לַמַּיִם וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרִקִּיעַ וַיַּבְדֵּל
בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרִקִּיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לַרִקִּיעַ וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרִקִּיעַ שָׁמַיִם
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶרֶב
מִקּוֹם אֶחָד וְתֵרָאֵה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלַמְקוּוֹה הַמַּיִם קִרָּא יַמִּים וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ
דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרְעוֹ זֵרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לַמַּיִם
אֲשֶׁר זֵרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַתּוּצֵא הָאָרֶץ
דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרְעוֹ זֵרַע לַמַּיִם וְעֵץ עֵשֶׂה פְּרִי
אֲשֶׁר זֵרְעוּ בּוֹ לַמַּיִם וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לַהַבְדִּיל
בֵּין הַיָּם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֶתֶר וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וּשְׁלֵיִם וְהָיוּ לְמֵאוֹרֹת בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהֵאִיר עַל
הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁלֵי הַמֵּאוֹרֹת
הַגְּדֹלִים אֶת הַמֵּאוֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת
הַמֵּאוֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהֵאִיר עַל
הָאָרֶץ וּלְמוֹשֵׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שֵׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּיִתּוֹם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ
הַחַיָּה הַרְמִישָׁת אֲשֶׁר שִׂרְצוּ הַמַּיִם לַמַּיִם וְאֶת
כָּל עוֹף כָּנָף לַמַּיִם וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיַּבְרַךְ
אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הַמַּיִם
בַּיָּמִים וְהַעוֹף יִרְבַּ בָּאָרֶץ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם חַמִּישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לַמַּיִם
בְּהֵמָה וּרְמִישׁ וְחַיֵּת אֶרֶץ לַמַּיִם וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת חַיֵּת הָאָרֶץ לַמַּיִם וְאֶת הַבְּהֵמָה לַמַּיִם

ואת כל רמש האדמה למילתו וירא אלהים כי טוב
 ויאמר אלהים לעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
 בדת חים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
 ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את
 האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ותקברה
 ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
 פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדת
 חים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ
 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב ירע
 ירע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
 בו פרי עץ ירע ירע לכם יהיה לאכלה ולכל חיה
 הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ
 אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי
 כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
 ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
 מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
 השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
 אשר ברא אלהים לעשות

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
 עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה
 טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח
 כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם איך
 לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה
 את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם
 עפר מן האדמה ויפוז באפיו נשמת חיים וירי
 האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן
 מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח
 יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נזמד למראה
 וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
 טוב ורע ונחר יצר מעדן להשקות את הגן ומשם
 יפרד והיה לארבעה ראשים שם האזדה פישון
 הוא הסב את כל ארץ החולה אשר שם החיה
 וזה הארץ הוא טוב שם הבדלח ואבן השחם
 ושם הנחר השני גיזון הוא הסוב את כל ארץ
 כוש ושם הנחר השלישי חזקל הוא החורך
 קדמת אשור והנחר הרביעי הוא פרת ויקח
 יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
 ולשמרה ויצו אלהים על האדם לאמר
 מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע
 לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות

ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
 אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה
 כל זית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
 האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
 האדם נפש זיה הוא שמו ויקרא האדם שמו
 לכל בהמה ולעוף השמים ולכל זית השדה
 ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים
 תרדמה על האדם וישן ויקח אצת מצלעתו ויסגר
 בשר תזתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר
 לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר
 האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
 לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב
 איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו והיו לבשר
 אחד ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
 יתבששו והנחש היה ערום מכל זית השדה אשר
 עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר
 אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל
 הנחש מפרי עץ הגן לאכל ומפרי העץ אשר בתוך
 הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
 תמותו ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמותו כי
 ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקדו עליכם
 והייתם כאלהים ידעו טוב ורע ותרא האשה כי
 טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד
 העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ורתת גם
 לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עליה שניהם וידעו
 כי עירמם הם ויתפרו ללה תאנה ויעשו להם זגרת
 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
 היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
 בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר
 לו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי
 עירם אנכי ואחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם
 אתה המן העץ אשר צויתוך לבלתי אכל ממנו
 אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא
 נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה
 מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השליאני
 ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
 ארור אתה מכל בהמה ומכל זית השדה על
 גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך ואיבה אשית
 בלך וביץ האשה וביץ זרעך וביץ זרעה הוא ישופך
 ראש ואתה תשופנו עקב אל
 האשה אמר הרבה ארבה עציבונך וחרונך
 בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקותיך

והוא ימשל בך ולאדם אמר כי
שמעת לקול אשהך ותאכל מן העץ אשר צויתניך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבוך תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיקך תאכל
לחם עדי שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו זהו
כי הוא היתה אם כל זמי ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם

ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחזד— מבולו
לדעת טוב ורע וענתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וזמי לעלם וישלחו יהוה אלהים מגן
עדין לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש
את האדם וישכן מקדם לגן עדין את הכרבים
ואת להט הזרב המתהפכת לשמר את דרך עץ
החיים והאדם ידע את זהוה

אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את
יהוה ותספ ללדת את אדוני את הבל ויהי הבל
רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים
ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה והבל הביא
גם הוא מבכרות צאנו ומזולבהן ויעש יהוה אל
הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שענה
ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קין
למה זרה לך ולמה נפלו פניך הלוא אם תטיב
שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלוך
תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל
אדוני ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אדוני
ויהרגו ויאמר יהוה אל קין אי הבל אדוני ויאמר
לא ידעתי השמר אדני אנכי ויאמר מה עשית קול
דמי אדוני צעקים אלי מן האדמה וענתה ארור
אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת
את דמי אדוני מידך כי תעבד את האדמה לא
תספ תת כחה לך לע ועד תהיה בארץ ויאמר קין
אל יהוה גדול עוני מנשוא הן ארשת אתי היום
מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי לע ועד—
בארץ והיה כל מצאי יהרגני ויאמר לו יהוה לכך
כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות
לבלתי הכות אתו כל מצאו ויצא קין מלפני יהוה
וישב בארץ נוד קדמת עדין וידע קין את אשתו
ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם
העיר כשם בנו חנוך וילד לחנוך את עירד ועירד
ילד את מזויאל ומזויאל ילד את מתושאל

ומתושראל ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים
 שם האחות עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את
 יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה ושם אחיו יובל
 הוא היה אבי כל תפש כנור ועוזב וצלה גם הוא
 ילדה את תובל קיץ לטש כל זרש נזשת וברזל
 ואחות תובל קיץ נעמה ויאמר למך לנשתי עדה
 וצלה שמעץ קולי נשי למך האנה אמרתי כי איש
 הרגתי לפצעי וילד לחברתי כי שבועתיים יקם קיץ
 ולמך שבועיים ושבועה וידע אדם עוד את אשתו
 ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת רי אלהים
 זרע אזור תזות הבל כי הרגו קיץ ולשת גם הוא ילד
 בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם
 יהוה זה ספר תולדת אדם ביום
 ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו זכר
 ולקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
 ביום הבראם ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
 בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת והיו ימי אדם
 אזורי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים
 ובנות ויחי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
 שנה ושלשים שנה וימת
 שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש
 ויחי שת אזורי הולידו את אנוש שבוע שנים
 ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויחי כל
 ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
 ויחי אנוש תשעים שנה
 ויולד את קיץ ויחי אנוש אזורי הולידו את קיץ
 חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
 ובנות ויחי כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות
 שנה ויחי קיץ שבועים שנה
 ויולד את מהללאל ויחי קיץ אזורי הולידו את
 מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד
 בנים ובנות ויחי כל ימי קיץ עשר שנים ותשע
 מאות שנה וימת
 חמש שנים ושלשים שנה ויולד את ירד ויחי
 מהללאל אזורי הולידו את ירד שלשים שנה
 ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויחי ימי
 מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
 ויחי ירד שתים ושלשים שנה
 ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירד אזורי הולידו
 את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויחי
 כל ימי ירד שתים ושלשים שנה ותשע מאות שנה
 ויחי חנוך חמש ושלשים שנה

ויולד את מתושלח ויתהלך חנוך את האלהים
אזרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה
ושלש מאות שנה ויתהלך חנוך את האלהים
ואילנו כי לקח אתו אלהים ויחי

מתושלח שבט ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את
למך ויחי מתושלח אזרי הולידו את למך שתיים
ושמונים שנה ושבט מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת

ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו
לוח לאמר זה ילחמנו ממלחנו ומלחנו ידילנו בן
האדמה אשר אררה יהוה ויחי למך אזרי הולידו
את לוח חמש וחשנים שנה וחמש מאת שנה ויולד
בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
ויחי

לוח בן חמש מאות שנה ויולד לוח את שם את חם
ואת יפת ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם
כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו
ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשלם הוא
בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים והיו
בארץ בימים ההם ולא אזרי כן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים
אשר מקולם אנשי השם

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
מחשבת לבו רק רע כל היום וינחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ותעצב אל לבו ויאמר יהוה אמחה
את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם
עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי
עשיתם ונח מצא חן בעיני יהוה

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח ויולד נח שלשה בנים
את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את
דרכו על הארץ ויאמר אלהים

לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת
עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אותה
מבית ומחוץ בכפר וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה